

»Og jeg holder med Præsten. Der skal virkelig ofte en »Velsignelse« til, som ikke kan købes paa et Apotek,« sagde han.

Jytte, der følte Tampen brænde, faldt Moderen i Tale, da hun vilde svare.

»Du glemmer at byde mere Te, Mo'er. Hr. Dihmer har ingenting i sin Kop. — Hvordan synes De saa om Generalkonsulinden? Det har De endnu ikke fortalt os. Havde jeg ikke Ret? Hun er farlig.«

»Jo, det maa jeg sige, hende skal man vistnok være bange for.«

»Kan De begribe, hvordan Manden har faaet hende? Og at han saadan lader sig kujonere af hende? Det er næsten uhyggeligt.«

Fru Bertha sagde:

»Deres forhenværende Ven har rimeligvis Anlæg for Hypokondri — som jo er en meget udbredt Sygdom i vor Tid. Det er vel i det hele Forklaringen paa Fænomenet Weller.«

»Ja — Historien om Pastor Mavelsen og hans Kone i stadig ny Udgave,« sagde Jytte.

»Hvad er det for en Historie?« spurgte Torben.

»De kender den ikke? — Kan jeg fortælle den, Mo'er?«

»Jeg veed ikke, hvad det er for en Historie, du tænker paa.«

»Jo, det var en Kapellan, der kom ud til en